

Με άφατη κατάνυξη ο εορτασμός του Αγίου Αθανασίου Επισκόπου Χριστιανουπόλεως, από την Ομοσπονδία Συλλόγων, Συνδέσμων Τριφυλίας, στον Άγιο Γεώργιο Καρύκη

[/ Γνώμες](#)

Σύσσωμη η ευλαβής κοινότητα των εν Αθήναις Τριφυλίων, με τη δραστήρια πολιτισμικά και κοινωνικά Ομοσπονδία της, εόρτασε ευλαβικά το Σάββατο το πρωϊ 17-5-25, στον ιστορικό ναό του Αγίου Γεωργίου Καρύκη στην Πλατεία Καρύκη - που κομίζει βαρύτιμες ιστορικά μνήμες από την παλιά αρχοντική Αθήνα και υποστασιοποιείμε το μοναδικό βυζαντινό του

χρώμα, το ορθόδοξο κλέος της παλιά πόλης-τον πολιούχο της Άγιο Αθανάσιο ΕπίσκοποΧριστιανουπόλε-ως, με έδρα της Επισκοπής του την παλιά Κυπαρισσία.

• *Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος*

Ο Άγιος Αθανάσιος είδε το φως της ζωής στην Γορτυνία το 1640 μ.Χ. φέρον το κοσμικό όνομα Αναστάσιος Κορφηνός, από τους ευλαβικούς γονείς Ανδρέα και Ευφροσύνη και είχε ακόμα τρία αδέρφια. Αφού έλαβε τις βασικές σπουδές στη γενέτειρά του, εν συνεχεία φοίτησε στην ονομαστή Σχολή Φιλοσόφου, ακολούθως και ως κληρικός στην Κωνσταντινούπολη.

Μεγαλώνοντας και ενώ είχε την έφεση προς το μοναστικό βίο, ο πατέρας του αποφάσισε να τον αρραβωνιάσει με την κόρη ενός επιφανούς κοινωνικά παράγοντα στην Πάτρα. Και απέστειλε μάλιστα τον νεαρό Αθανάσιο να πάει στο Ναύπλιο για να παραλάβει τα γαμήλια δώρα. Καθοδόν προς το Ναύπλιο ο ευλαβής Αθανάσιος πέρασε και από το εκκλησάκι της Παναγίας στο Βιδόνι πλησίον του χωριού Σύρνα για να προσευχηθεί και να λάβει φώτιση από την Παναγία.

Στο Ναύπλιο όμως την προηγούμενη μέρα προτού αναχωρήσει για την Καρύταινα, είδε τον ύπνο του την Παναγία με τον Τίμιο Πρόδρομο, που τον προέτρεπε πως έπρεπε να απαρνηθεί τον γάμο, να επιστρέψει τους δούλους του με τα νυφικά ιμάτια στον Πατέρα του και να κατευθυνθεί προς την Κωνσταντινούπολη, για να γίνει υπηρέτης του Χριστού. «Σκεῦος ἐκλογῆς καὶ ὑπηρετὴν τοῦ Υἱοῦ μου ἐπιθυμῶ νὰ γίνεις, Ἀθανάσιε. Ἀπέστειλε, λοιπόν, τοὺς δούλους σου μετὰ νυμφικαὶμάτια πρὸς τὸν πατέρα σου καὶ ἡ κόρη ἃς συζευχθεῖ ἄλλον ἄνδρα. Ἐσὺ δὲ νὰ πορευθεῖς στὴν Κωνσταντινούπολη, γιὰ νὰ λάβεις ὅτι ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου εὐδόκησε». Εντολή στην οποία υπάκουσε οπότε πήγε στην Κωνσταντινούπολη και χειροτονήθηκε διάκονος και αργότερα πρεσβύτερος.

Εν συνεχεία και επι της πρώτης πατριαρχίας του Οικουμενικού Πατριάρχη Ιακώβου, ο Άγιος Αθανάσιος χειροτονήθηκε Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως, υπέρτιμος και έξαρχος πάσης Αρκαδίας, διαδεχόμενος τον Μητροπολίτη Ευγένιο, επισκοπώντας σε αυτή την εκκλησιαστική επαρχία από το 1645 μ.χ. έως 1673. Χρόνος της χειροτονίας του εκτιμάται τουλάχιστον τα τέλη του 1680, δοθέντος ότι τον Απρίλιο του 1681 απαντάται και το πρώτο έγγραφο του, υπογράφοντας ως

μέλος της Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Κωνσταντινούπολη, αφοριστικό γράμμα προς τον Μητροπολίτη Ευρίπου και Επίτροπο Μελενίκου. Σχετικά με την έδρα της Μητρόπολης Χριστιανουπόλεως παραπέμπει στο σημερινό χωριό Χριστιάνοι. Κατ' ουσία όμως έδρα της Μητρόπολης ήταν η Κυπαρισσία.

Κατά την διάρκεια της ποιμαντορίας του ο Άγιος Αθανάσιος εκδήλωσε ιδιαίτερο ζήλο, για την επιμόρφωση των κληρικών και την αναβάθμιση του πνευματικού επίπεδου τους και προσπάθησε μάλιστα ενθέρμως να εντάξει στους κόλπους της εκκλησίας ως κληρικούς, τα πιο μορφωμένα και πολιτισμικά προηγμένα παιδιά της περιοχής του, συνδράμοντας ζωτικά, την άνοδο του επιπέδου του κλήρου. Ενώ κατέβαλε σισσύφεια προσπάθεια για να αναστηλώσει τα μοναστήρια που αποτελούσαν κοιτίδες εθνικής αναγεννήσεως, ποτίζοντας πνευματικά τις ρίζες του σκλαβωμένου γένους και διατηρώντας άσβεστο τον πόθο της ελευθερίας, αλλά και για να οικοδομήσει νέες εκκλησίες.

Συνακόλουθα αποδύθηκε σε ένα πολυσχιδές ανθρωπιστικό και κοινωνικό έργο, προστρέχοντας και περιβάλλοντας με την θερμή της αγκαλιάς της εκκλησίας, τις χήρες, τα ορφανά, τους γέροντες και τους εν γένει κοινωνικά αδυνάτους, που

βίωναν την κοινωνική εγκατάλειψη μέσα στο έρεβος της οθωμανικής δουλείας. Αποποιήθηκε όλους τους μισθούς και τις χορηγίες που του αποδίδονταν ως ποιμενάρχη στην εποχή και τα πρόσφερε όλα για το πολυμερές ανθρωπιστικό του έργο. Ήταν τόσο ενάρετος ηθικά και πνευματικά ο Άγιος Αθανάσιος, που αναφέρεται πως όταν λειτουργούσε και έβγαινε στην ωραία πύλη, για να πεί το «Κύριε, Κύριε επιβλεψον εξ ουρανού και ίδε...», οι πιστοί έβλεπαν στο στόμα του ένα φεγγοβόλο αστέρι. Στα 1707 μετά από ολιγοήμερη ασθένεια ο Άγιος Αθανάσιος παρέδωκε το σεμνό του πνεύμα στον Κύριο. Μερικά χρόνια αργότερα κατά την περίοδο 1710-1713 έλαβε χώρα η εκταφή του και το σεπτό του λείψανο βρέθηκε στο μεγαλύτερο τμήμα του αδιάλυτο και μυροβόλο.

Της λειτουργίας χοροστάτησε ο ευλαβής Πατέρας του Αγίου Γεωργίου Καρύκη Αρχιμανδρίτης κ.κ. Νικόλαος Ιωαννίδης – καθηγητής Πανεπιστημίου, ενώ στο αναλόγιο ο καλλίφωνος ψάλτης κος Νικόλαος Βάλαμος, μας ανέτεινε με τις ωραίες ψαλμωδίες του. Μετά την λειτουργία και την αρτοκλασία που πρόσφερε το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Σωματείων, Συνδέσμων Τριφυλίας προεξάρχοντος του προέδρου του κου Παναγιώτη Λούτου, των μελών του Δ.Σ. κ.κ. Γιώργου Φωτόπουλου, Μαρίας Λιακάκη, Σταματάτη Ντεβέ και άλλων παραγόντων της Τριφυλιακής κοινότητας, μεταξύ των οποίων η πρόεδρος του Διαμερίσματος της Κυψέλης στην Αθήνα κα Τέτα Δρούλια, ο κος Κώστας Αδαμόπουλος κ.α., προσεφέρθη ευγενώς παράλληλα από την Ομοσπονδία, καφές σε παρακείμενο καφέ.

Χρόνια Πολλά σε όλους τους Τριφύλιους και ο Άγιος Αθανάσιος Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως να σκέπει και να ευλογεί τα άξια βήματά τους !

Παραθέτουμε το Απολυτίκιο του Αγίου Αθανάσιου Χριστιανουπόλεως :

Πέφeyγεν έχθροῦ τοῦ βροτοκτόνου βέλη
Ὁ εὐλογητὸς καὶ μέγας Χριστοῦ λάτρης.
Ἄλτο ἅ ἡμα φασφόρονν νῦν γε Ἀθανασίoiο.

